

Til § 110.

Efter Sølovens § 276 Nr. 3 have der Søpanteret i Ladningen for Godtgørelse for Overliggetid og andet Ophold ved Lastning og Losning, og efter Sølovens § 281 gælder det, at hvis en Fordringshaver har Søpanteret i flere Genstande, kan han holde sig til hver af dem for hele sin Fordring. Naar der er flere Modtagere af Gods, der befordres under samme Certeparti, vil det derfor kunne forekomme, at tilbageværende Partier i Skibet bliver taget som Dækning for Fordringer af denne Art, uanset at de paaløbne Fordringer skyldes andre Ladningsejeres Forhold, hvorved den Ladningsejer, hvis Gods bliver anvendt til Dækning af Bortfragterens Fordring, vil komme til at lide et uforskyldt Tab, om der ikke gives ham Regresret overfor den, hvis Forhold har bevirket Fordringens Opstaaen. Det synes da heller ikke usædvanligt, at der i Certepartier forekommer Klausuler, der giver Ejerne af de sidst udlossede Partier Erstatningsret overfor Ejerne af tidligere udlossede Partier, hvis disse ikke har udlosset deres Gods saa hurtigt, at der bliver tilstrækkelig Tid tilbage til at faa Resten udlosset inden Lossetidens Udløb. I Overensstemmelse hermed har man formuleret Forslagets § 110.

Man har ved Drøftelsen af denne Paragraf været inde paa, om man i Forslaget burde optage en Regel om solidarisk Ansvar for Overliggedagspenge overfor Bortfragteren for Modtagerne i Fællesskab eller dog for dem, der paa det Tidspunkt, Kravet gøres gældende, har Gods tilbage i Skibet. Man er dog kommet til det Resultat, at en saadan Regel ikke bør optages. Dels kan en saadan Solidaritet med Hensyn til det personlige Ansvar ikke anses nødvendig af Hensyn til Bortfragteren, hvis Interesser synes tilstrækkelig beskyttede ved den ham tilkommende Søpanteret og de ham ved Forslagets § 112 ff. tillagte Beføjelser med Hensyn til Oplægning og Losning af Godset, og dels har man fundet, at det overfor Modtagerne er forbundet med for store

Betænkeligheder udtrykkeligt i Loven at fastslaa et saadant solidarisk Ansvar.

Med Hensyn til Befragterens personlige Ansvar for Godtgørelse for Overliggetid henvises til Bestemmelserne i Forslagets § 75 og § 117.

Udlevering af Godset.

Til § 111.

Bestemmelsen træder i Stedet for Sølovens § 148, 1ste Stk. Den forskellige Formulering tilsigter ikke nogen saglig Ændring. Dog er i Forslaget Retten til Besigtelse givet som en generel Regel og ikke som i Søloven afhængig af, om der er Grund til at antage, at Ladningen er blevet beskadiget, eller at nogen Del af den er gaaet tabt.

Besigtelsesretten tilkommer den, der legitimerer sig som Modtager. Forslaget udtaler intet om, hvorledes denne Legitimation skal dokumenteres; i de Tilfælde, hvor Konnossement er udstedt, vil Skibsføreren kunne forlange forevist et Konnossements-eksemplar, der giver Ret til at faa Godset udleveret.

Ønsker Modtageren til Brug ved en eventuel senere Retssag at skaffe sig Bevis for Godsets Tilstand, bør han lade afholde egentlig Besigtelsesforretning efter Reglerne i Retsplejelovens § 213.

Til § 112.

Bestemmelsen svarer ganske til Sølovens § 154. Den vedrører kun Forholdet mellem Bortfragteren og Modtageren, men ikke f. Eks. dennes mulige Forhold som Køber overfor Afladeren som Sælger, hvilket Forhold reguleres af Købelovens Bestemmelser. Af dennes § 15 vil det følge, at Bortfragteren, hvis han har paataget sig at opkræve Købesummen hos Modtageren, ikke maa udlevere Godset, forinden Købesummen er betalt.

Det er ikke nødvendigt for Paadragelse af det i nærværende Paragraf omhandlede personlige Ansvar, at alt Godset er modtaget. Selv en delvis Modtagelse af Godset vil medføre Pligt til at betale hele Bortfragterens Fordring.